

Den ærede Minister lignede endvidere Assistenten i Ivigtut med en Assistent ved Københavns Gasværk. Det er jo ganske misvisende, det er jo i Strid med de bestaaende Forhold, thi den Mand, der er ansat i Ivigtut, er ikke Assistent, men Regeringens Kontrolør der oppe, og hans Forhold kan jo ikke i mindste Maade sammenlignes med en Assistent ved Post- og Telegrafvæsenet eller Københavns Gasværk. Men naar den ærede Minister bruger denne Sammenstilling, og de Folk oppe i Grønland, hvem den paagældende er optraadt imod, se, at Ministeren tager saaledes paa denne Sag, ville de naturligvis ikke regne ham for andet end en ganske underordnet Størrelse, som de kunne behandle, som de ville. Det forekommer mig at være en mærkelig Maade, den højtærede Indenrigsminister behandler de Folk paa, som skulle udføre den ærede Ministers egen Myndighed deroppe.

Sagen er, at Kontroløren ved Ivigtut er den eneste Repræsentant paa Stedet for den danske Stat. Der er et privat Selskab der oppe, der, som jeg sagde, ikke har andet Formaal end at tjene Penge, og andre Folk er der ikke paa dette Sted eller bør der ikke være — der er ogsaa nogle Grønlandere, som jeg kommer til at tale nærmere om, men som ikke burde være der. Dette Selskab befolker Stedet, det er dem, der udbytte det, og hvis der ikke var et Tilsyn fra Statens Side, kunde de Folk skalté og valte ganske efter Forgødtbefindende. Det er Kontrolørens Pligt at føre Kontrollen paa Statens Vegne med dette private Kapitalistselskab, og denne Kontrol skulde han vel helst udføre med en saa stor Myndighed, som hans Stilling i Virkeligheden ogsaa giver ham.

Saa støttede den højtærede Minister sin Fremstilling af Sagen til Oplæsningen af forskellige Dokumenter, som han havde deroppe fra, men det maa maaske være mig tilladt i nogen Grad at karakterisere en af de Hjemmelmænd, som den højtærede Minister har: Den væsentligste af dem er Driftsbestyreren. Man vil erindre, at Kontroløren forlangte, at de Ræve, som mod Reglementet, mod hans Instruks vare ophøbte hos Grønlanderne, skulde konfiskeres. Det nægtede Driftsbestyreren at gøre, idet han for det første paastod, at det var Ræve, der skulde holdes som Husdyr til Glæde, Fornøjelse og Adspredelse for dem, der holdt dem deroppe, og det lægger den højtærede Minister en saa uhyre Vægt paa, det var det, der var Meningen. Men det er jo ikke sandt, der er

ikke et sandt Ord deri, thi i den samme Skrivelse, som Driftsbestyreren sender til Kontroløren i den Anledning, indrømmer han, at tidligere Kontrolører have stemplet Ræveskind til Afsendelse her til København for at sælges, ihvorvel disse Kontrolører vare vidende om, paa hvilken Maade de vare tilvejebragte, altsaa ved ulovligt Køb hos Grønlanderne. Altsaa Driftsbestyreren kender meget godt den Handel med Ræveskind, som har fundet Sted, og naar han desuagtet paastaar, at disse Ræve kun holdes til Glæde og Adspredelse, ja, saa er det med et mildt Udtryk en Usandhed. Skal man bruge det danske Ord Løgn, kan man vist ikke anvende det bedre end i dette Tilfælde.

Formanden: Det er maaske dog bedre at holde sig til Ordet Usandhed.

Knudsen: Og med Hensyn til de Ræve, der fandtes deroppe, skete det jo, at selve Forvalteren, altsaa en af de Driftsbestyreren nærmest staaende, kom samme Dag, som Kontroløren havde forlangt Konfiskation, til Kontroløren og forlangte et Ræveskind stemplet som lovlige erhvervet, for at det kunde sendes til København og sælges. Paa samme Maade — det er bevisligt — skulde det gaa med alle de andre. Og naar Driftsbestyreren endvidere paastaar, at Skindene vare værdiløse, og at der ikke tilsigtedes pekuniær Fordel, saa er det heller ikke sandt, det er ogsaa en Usandhed fra Driftsbestyrerens Side, ligesom det er Usandhed, naar han paastaar, at der var flere af disse Ræve, som have været holdte i Fangenskab i flere Aar. Han maatte indrømme, at han samme Sommer havde givet Tilladelse til at købe saa godt som alle de Ræve, der var Tale om, og at det jo altsaa var fuldstændig Usandhed, hvad han havde fremstillet (Munterhed). Ja, jeg hører, at de ærede Medlemmer tage lidt gemytligt paa den Sag, og det kan jo godt være, at de ogsaa finde det morsomt, men for mig staaer det ikke som morsomt. Det er Statens Interesser, det her drejer sig om, og det er ogsaa Grønlandernes Interesser, som skulle beskyttes af den danske Stat, men som mishandles af de Folk, som findes deroppe.

Med Hensyn til disse værdiløse Skind fandt der jo en Vurdering Sted, og denne blev foretaget af selve Driftsbestyreren som den ene Mand i Sagen, Assistenten som den anden og Kontroløren som den tredje. Altsaa de to af dem, der skulde